

denne Stats virkelige Tilstand og Behov. Men det er slet ikke slet her, man har ligefrem taget Dyrtdstillaaget og lagt til uden at undersøge, hvorledes Forholdet mellem Embederne burde være i og for sig. Dette har voldet Vanfælgighed ved Lovforslagets Behandling, og det maa ogsaa gjøre, at Folkethinget, der jo ikke kan anerkjende denne Grundsaetning, at Embedsmændene skulle have deres hidtilværende Løn + Dyrtdstillaaget, maa søle sig saa meget mere opfordret til at følge Udvalgets Flertal, hvor dette optræder, og det Mindretal, jeg repræsenterer, i vore Forslag om Medsaetninger, hvorved vi komme bort fra dette Princip, og søge at indføre en jævn Rætteløse mellem de paagjældende Embeder, svarende til deres Vigtighed, idet vi tage til Udgangspunkt det Embede, som er det vigtigste, nemlig Telegrafbestyrerens i Kjøbenhavn, og holde os til den Lønning. Regjeringen selv har forslaaet for dette Embede.

Bøjer: Det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal i Udvalget under Nr. 23, og hvortil jeg har stillet et Underændringsforslag, er vel i og for sig ubetydeligt, men vedrører dog et meget vigtigt Principspørgsmaal. Derfor Noget som dette bliver vedtaget, vil det rimeligvis have Indflydelse paa senere Love; det er nemlig det Spørgsmaal, om Kvinder skulde have mindre Løn, naar de udføre det samme Arbejde som Mænd, og naar de udføre det lige saa godt. Jeg tror, at Reglen bør være, at samme Arbejde udført lige godt bør betales med samme Løn, hvad enten det udføres af Kvinder eller Mænd. Det bør være Reglen, og saa behøver man ikke at indblande andre Hensyn, som f. Ex. om de skulle forsørge Andre eller ei. Vil man det, maatte man ogsaa med Hensyn til Mænd tage Hensyn til, om de havde større eller mindre Familie osv. Altsaa, Reglen er: Samme Løn for Mænd og Kvinder; men ingen Regel uden Undtagelse, og saalænge vi befinde os i en Overgangstilstand, hvor det er vanfæligt at faae Kvinder ind i Stillinger, hvor de kunne gjøre lige saa god Fyldest som Mænd, kan det være rigtigt, for at møde gammel Fordom, at lette dem Abgangen paa en eller anden Maade. Saaledes har jeg ikke Noget imod, at Kvinder begynde lidt lavere, men da efter et vist Aaremaal, naar de have udstaaet Prøven, blive stilledes aldeles lige med Mænd. Det er jo ofte Tilfaeldet, at der gives Volontærposter, hvor der ikke gives fuldt Vederlag; men det er kun noget Midlertidigt, og der kommer det ikke an paa, om dette Vederlag er noget større eller mindre. Altsaa, vil man endelig stille Kvinderne anderledes, har jeg ikke Noget imod, at de begynde lidt lavere end Mænd; men naar de ere prøvede tilstrækkelig, fordrer jeg ogsaa, at de skulle stilles aldeles ens med Mænd baade med Hensyn til Løn og Alderstillet. Da jeg derfor saa

det Ændringsforslag, der var stillet under Nr. 23, beklagede jeg det. Jeg vil i saa Fald hellere have, at der slet ikke havde været talt om Kvinder i dette Lovforslag, thi det gaar jo ud paa, at Kvinder skulle begynde lige med Mænd, men skulle iøvrigt trykkes ned senere. Istedetfor vilde jeg foretrække at Kvinder begynde lidt lavere, men efter 5 Aars Forløb stilles lige med Mænd og det er derpaa, at det Underændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 1 udenfor Betænkningen, gaar ud. Det er et Underændringsforslag, der altsaa er knyttet til Ændringsforslag Nr. 23 i Betænkningen, og dersom dette, Nr. 23, f. Ex. tages tilbage, følger mit med, thi jeg sætter ikke Pris paa, at mit skal vedtages medmindre det kan træde istedetfor det andet, og overhovedet vil jeg helst have, at der slet ikke skulde nævnes noget særskilt om Kvinder. Jeg vil nu overlade det høie Thing, hvorvidt det kan gaa ind derpaa eller ei. Jeg sætter som sagt ikke Pris paa det og faae helst, at Thinget gennem de Forhandlinger, der nu føres, vil stille sig saaledes, at det blev klart, at man vilde stille Kvinder paa samme Maade som Mænd, og i saa Fald vil jeg inden Afstemningen tage mit Underændringsforslag tilbage. Med det Samme har jeg stillet 3 andre Ændringsforslag, som kun ere Redaktionsændringer. Jeg skal i Anledning af en Bemærkning af den ærede Ordfører (Steenstrup) strax sige, at det vel er sædvanligt at stille saadanne Ændringsforslag til 3die Behandling, men da skal man jo være 15 Medlemmer. Paa Grund deraf blev der i forrige Samling truffet privat Aftale mellem omtrent $\frac{1}{4}$ af Thingets Medlemmer om, at man vilde se Lovens Redaktion igjennem inden 3die Behandling, og saa vilde det jo have været let blandt disse 25 Medlemmer at faae 15 Navne, men jeg har lagt Mærke til, at de Herrer, som særligt skulde lægge Mærke til noget Saabant, ikke have deres Opmerksomhed henvendt derpaa, og da det er stor Uleilighed for et enkelt Medlem at skaffe 14 andre til en Sags 3die Behandling, har jeg nu ved denne Leilighed, da jeg dog stillede Ændringsforslag, stillet nogle Redaktionsændringer med det Samme. Jeg skal ikke sige noget Nærmere til deres Begrundelse. Jeg tror, de ville indlyse af sig selv. Kun forsaavidt de blive angrebne, skal jeg forsvare dem. Det første er stillet til § 5, som Udvalgets Flertal har foreslaaet givet en anden Affattelse. Jeg har ikke desmindre stillet det, thi dersom Flertallets Forslag kommer først til Afstemning — hvad jeg antager — og bliver vedtaget, bortfalder jo mit Forslag af sig selv. Men desuden er der 2 Ændringsforslag til § 7, til hvilken Paragraf Udvalgets Flertal intet Ændringsforslag har stillet; jeg antager altsaa, at denne Paragraf neppe vil blive forandret, og haaber derfor, at det høie Thing vil vedtage disse mine Ændringer til § 7, vel endog uden Afstemning.